

ประเมินบุญหลวงและการละเล่นพีต้าโอน อำเภอต่าบซ้าย จังหวัดเลย: บทบาทหน้าที่ ในสถานะประเมินประดิษฐ์ภายใต้สถานการณ์ โรคโควิด-19

ธีรภัทร คำทิ้ง^{1,*} และ ภาคภูมิ สุขเจริญ²

วันรับบทความ: August 3, 2020 วันแก้ไขบทความ: September 8, 2020 วันตอบรับบทความ: November 30, 2020

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทหน้าที่ของประเมินบุญหลวงและการละเล่นพีต้าโอน อำเภอต่าบซ้าย จังหวัดเลยในสถานการณ์โรคโควิด-19 โดยเก็บข้อมูลจากเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับประเมินบุญหลวงและการละเล่นพีต้าโอน คำบอกเล่าของเจ้าพิธี ผู้มีส่วนร่วมในการประกอบพิธี และผู้ที่ได้เข้าร่วมงาน และการจัดงานประเมินบุญหลวงและการละเล่นพีต้าโอน อำเภอต่าบซ้าย จังหวัดเลยในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2563 วิเคราะห์ข้อมูลตามแนวคิดประเพณีประดิษฐ์ในลักษณะการเขียนเชิงพรรณนาวิเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า ประเพณีบุญหลวงและการละเล่นพีต้าโอนในสถานการณ์โรคโควิด-19 มีบทบาทหน้าที่ 5 ประการ ได้แก่ ประการแรก หน้าที่สะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบประเพณีบุญหลวงและการละเล่นพีต้าโอนแบบดั้งเดิม ประการที่สอง หน้าที่แสดงถึงความกล้าและความต้องการความปลอดภัยจากโรคโควิด-19 ประการที่สาม หน้าที่ทำให้เกิดการยอมรับแบบแผนแนวปฏิบัติของสังคม ประการที่สี่ หน้าที่ให้ความเพลิดเพลินและให้กำลังใจแก่ผู้ร่วมงาน ประการที่ห้า หน้าที่สืบทอดและให้การศึกษาการทำเครื่องแต่งกายพีต้าโอนกับคนรุ่นหลัง ชี้งบทบาทหน้าที่ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงการปรับวิถีปฏิบัติที่ได้มีการบูรณาการให้เหมาะสมและเป็นไปตามกรอบหรือข้อกำหนดของรัฐในสถานการณ์โรคโควิด-19

คำสำคัญ: ประเมินบุญหลวง การละเล่นพีต้าโอน ประเพณีประดิษฐ์ บทบาทหน้าที่ โรคโควิด-19

^{1,2} ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

* Corresponding author. E-mail: theerapat_khumting@hotmail.com

B

Boon Luang Tradition and Phi Ta Khon Festival, Dan Sai District, Loei Province: The Functions of Invented Tradition in the COVID-19 Crisis

Theerapat Khumting^{1,*} and Pakpoom Sookcharoen²

Received: August 3, 2020 Revised: September 8, 2020 Accepted: November 30, 2020

Abstract

This research aims to study the function of Boon Luang tradition and Phi Ta Khon Festival, Dan Sai District, Loei province in the situation of COVID-19 by collecting information from documents, textbook and hearsay from local speakers that related to Boon Luang tradition and Phi Ta Khon Festival. The Boon Luang tradition and Phi Ta Khon Festival of Dan Sai District, Loei Province of Thailand held in June 2020. The information was analyzed according to concept of The Invented Tradition Theory in descriptive writing. The results showed that Boon Luang tradition and Phi Ta Khon Festival has five functions in the situation of COVID-19, which are, firstly, reflecting the original Boon Luang traditional and Phi Ta Khon Festival, secondly, represents to scaring and need to safety from COVID-19, third, contributes to the acceptance of the social practice pattern, fourth, entertain and encourage the local people, and fifth, inherit and educate the making of Phi Ta Khon costumes for people in the upcoming generations. The functions reflex to behavior adjusting integrating accordingly and follow by provision in the COVID-19 crisis.

Keywords: Boon Luang tradition, Phi Ta Khon festival, invented tradition, The functions, COVID-19 crisis

^{1,2} Department of Thai, Faculty of Humanities, Naresuan University, Thailand

* Corresponding author. E-mail: theerapat_khumting@hotmail.com

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด-19 เว้มีการระบาดเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 เป็นต้นมา โดยเกิดขึ้นครั้งแรกที่มณฑลหูเป่ย สาธารณรัฐประชาชนจีน และแพร่ระบาดไปหลายประเทศทั่วโลก ซึ่งในเดือนมกราคม พ.ศ. 2564 มีผู้ป่วยติดเชื้อจำนวน 86,832,018 ราย และเสียชีวิต 1,875,451 ราย (ศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019, 2564) โดยติดต่อผ่านทาง การไอ จาม การสัมผัสโดยตรงกับสารคัดหลั่งของคนหรืออสุจิที่อาจเป็นแหล่งรังโรค ซึ่งองค์การอนามัยโลกได้ประเมินสถานการณ์และเห็นว่าการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แพร่กระจายได้อย่างรวดเร็ว จนนำไปสู่ ไข้หวัดใหญ่ในวันที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2563 องค์การอนามัยโลกจึงได้ประกาศให้โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขระหว่างประเทศ (Public Health Emergency of International Concern) และให้ทุกประเทศให้เร่งรัดการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคดังกล่าว

ในประเทศไทย กระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศให้โรคโควิด-19 เป็นโรคติดต่ออันตรายตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 นายกรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการรับผิดชอบโรคติดต่อฯ จัดให้เป็นโรคติดต่อท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2563 และได้ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินไปจนถึงวันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2563 ทำให้ห้างร้านต่าง ๆ ต้องปิดให้บริการรวมถึงการจัดงานประจำปีทุกพื้นที่ไม่สามารถจัดได้ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2563 สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ในประเทศไทยอยู่ในระดับที่สามารถควบคุมได้ ศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จึงกำหนดมาตรการผ่อนปรนให้เป็นมาตรฐานกลางของแต่ละกิจกรรมและกิจกรรมโดยให้ยึดถือปฏิบัติโดยคำนึงถึงปัจจัยทางด้านสาธารณสุขเป็นหลัก (กระทรวงสาธารณสุข, 2563) จึงทำให้ห้างร้านต่าง ๆ เปิดบริการได้ และหลายจังหวัดมีการจัดงานประจำปีขึ้นได้ตามกำหนด จนถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2564 ในประเทศไทยพบผู้ป่วยติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในหลายพื้นที่ เป็นเหตุให้รัฐบาลได้ประกาศใช้มาตรการเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อควบคุมสถานการณ์โรคที่เกิดขึ้นอีกครั้ง

ประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีต้าโขน อำเภอต่าชัย จังหวัดเลย เป็นประเพณีที่สำคัญอีกประเพณีหนึ่งที่จัดขึ้นในช่วงปลายเดือนมิถุนายนถึงต้นเดือนกรกฎาคมของทุกปี ซึ่งเป็นการรวมประเพณีสำคัญของท้องถิ่นอีสานไว้ด้วยกันระหว่างประเพณีบุญพระ头发หรือบุญพระเวสและประเพณีบุญบั้งไฟ ผนวกกับความเชื่อของคนอำเภอต่าชัยที่มีความเชื่อและศรัทธาต่อวิญญาณบรรพบุรุษเป็นอย่างมาก ซึ่งคลบันดาลให้บ้านเมืองทั้งมีความอุดมสมบูรณ์หรือความหาย茫ได ซึ่งช่วงเวลาที่จัดเบื้องช่วงเวลาที่ชาวบ้านต้องใช้หน้าในการเริ่มทำงาน จึงมีการเล่นผีต้าโขน เพราะเชื่อว่าจะทำให้ฝนตกต้องตามฤดูกาล (เอกสารนثر พึงประชา, 2548) ทำให้ประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีต้าโขนเป็นประเพณีที่สะท้อนถึงความศรัทธาของชาวต่าชัย จังหวัดเลย ที่ได้สืบสานและรักษาต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน จนกลายเป็นอัตลักษณ์ประจำท้องถิ่นซึ่งมีผีต้าโขนเป็นลัษณะลักษณ์เด่นของงาน

ตามความเชื่อผิดาโขนเกิดขึ้นเมื่อครั้งที่พระเวสสันดรและนางมหีรจะเดินทางออกจากป่ากลับสู่เมืองบรรดาผู้ปาหລາຍດນอาລີຍຮັກຈຶງພາແທ່ແໜນແປດ້ວແປງຕະນ ມາກັນຂາວບ້ານເພື່ອມາສັງຫັ້ງສອງພຣະອອງຄົກລັບເມືອງຈຶງເຮົາກວ່າ ຜິດາມຄົນ ອົບຜິດາຂົນ ຈຳກາລຍເປັນຜິດາໂຂນ ນອກຈາກນີ້ ຍັງມີຄວາມເຊື່ອສາຍທີ່ສອງທີ່ວ່າປະເພີນຜິດາໂຂນ ເຈົ້າພ່ອກວນແລະເຈົ້າແມ່ນ່າງເຖິມທີ່ເປັນວິວຸງຄູານນຽມບຸຮຸງຄອຍເຝັ້ດູແລກປັກປັກຮັກພຣະຫຼາຕຸລືຮອງຮັກ ທີ່ສັກການນູ້ຂາຂອງຄົນອຳເກົດດ້ານຫ້າຍແລະພື້ນທີ່ໄກລີ້ເຄີຍ ມີບົວວາທີ່ເປັນວິວຸງຄູານຂອງຄົນຕາຍ ພົບົງເທັກກາລົກຈະອອກມາແສດງຄວາມເຄົາພເຈົ້ານາຍ ກລາຍເປັນທີ່ມາຂອງກາລະເລັນຜິດາໂຂນ (ໄທຢຣຈົນ ພວມມືນ, 2554) ດັ່ງນັ້ນໃນงานຈັດງານປະເພີນນຸ້ມຫລວງແລະກາລະເລັນຜິດາໂຂນໃນແຕ່ລະປີຕ້ອງໄດ້ຮັບອຸນຸມາດຈາກເຈົ້າພ່ອກວນເລື່ອກ່ອນ

ປະເພີນນຸ້ມຫລວງແລະກາລະເລັນຜິດາໂຂນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຂອງນັກທ່ອງເຖິງທີ່ວ່າທັ້ງໝາຍໄທແລະໝາວຕ່າງໆ ການຈັດງານຈຶງເປັນການຈັດງານເພື່ອກາລະເລັນຜິດາໂຂນທີ່ມີການປັບປຸງປະຕິບັດກົງມາຍໃນການທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ເພື່ອກະຕຸນເຄຮືອຮູ້ກິຈໃນທ່ອງຄົນແລະລັນດົບຄວາມຕ້ອງການຂອງນັກທ່ອງເຖິງ ສະຫຼອນໃຫ້ເຫັນບໍາຫາທີ່ກັບເອກະນຸມແລະນັກທ່ອງເຖິງ ມີຕ່ອງການປະເພີນ ກາຍໃນການມີພິທີເປີດງານ ການຈັດປະກວດຂົວວຸນແທ່ ການປະກວດໜ້າກາກແລະຊຸດແຕ່ງກາຍຜິດາໂຂນ ອົບການປະກວດທ່າເຕັ້ນທີ່ສ່ວຍງານຂອງຜິດາໂຂນ ກາລະເລັນຜິດາໂຂນຈຶງໄດ້ເປັນສະຖານະຈາກກາລະເລັນເພື່ອພິທີກົມທີ່ເກີ່ວກັບຄວາມເຊື່ອແລະການດຳເນີນວິວິດເປັນກາລະເລັນຜິດາໂຂນທີ່ເນັ້ນຄວາມບັນເທິງສຸກສານ (ზາລິນີ ບຣິຣາຊ, 2563) พ.ສ. 2563 ການຈັດງານປະເພີນນຸ້ມຫລວງແລະກາລະເລັນຜິດາໂຂນຄູກຈັດຂຶ້ນໃນສະຖານະໂຄວິດ-19 ເນື່ອມີຂໍອກມຳນັດຈາກຮູ້ໃຫ້ເປັນໄປຕາມມາດຕະການເພີ່ມວັນປັງກັນແລະຄວາມຄຸມການພິເສດຖາດໂຄວິດ-19 ທຳໃຫ້ຄວາມມຸ່ງໝາຍຂອງການຈັດງານເປັນສະຖານະໄປຈາກການກະຕຸນເຄຮືອຮູ້ກິຈໃນລົບສານໃຫ້ປະເພີນນົກອຟ່ ບໍາຫາທອງກັບເອກະນຸມແລະນັກທ່ອງເຖິງວັດທອນໄປ ຈຶງມີການປັບປຸງປະຕິບັດກົງມາຍໃນການທີ່ຜ່ານມາ ທີ່ຈັກເປົ້າຫຼັກສົດດ້ານຫ້າຍແລະຄົນໃຫ້ວັດທອນໃຫ້ສ່ວນຮ່ວມກັນໃນການຈັດງານເລືອກສຽງໄວ້ເຊີພະພິທີສຳຄັນ ເຊັ່ນ ກາລະເລັນຜິດາໂຂນຄວາມເຈົ້ານາຍ ກາຍແທ່ພະ ທຳໃຫ້ຫຼາຍກິຈການຄູກລົດທອນໄປ ເຊັ່ນ ໄມມີກົມຮົ່ວ່າງນົກແພິດາໂຂນ (ດາວວ ເຊື້ອນຸ້ມມື, ກາຣສ່ອງສ່ວນບຸຄຄລ, 29 ມິຖຸນາຍ 2563)

ດ້ວຍເຫດຸ້າຫັ້ນ ທຳໃຫ້ຜູ້ວິຈັຍສົນໃຈຕຶກນານທຳກັນທີ່ຂອງປະເພີນນຸ້ມຫລວງແລະກາລະເລັນຜິດາໂຂນ ອຳເກົດດ້ານຫ້າຍ ຈຶງຫວັດເລີຍໃນສະຖານະໂຄວິດ-19 ເພື່ອທີ່ຈະທຳໃຫ້ການຄົງບໍາຫາທີ່ຂອງປະເພີນທີ່ອ່າງເປັນສະຖານະໄປຕາມມຸົກສົມຍ ໂຄງຮ້າງທາງລັງຄມ ແລະສະຖານະເລີພະທີ່ເກີດຂຶ້ນ ທີ່ຈັກເປັນປະໂຍ້ນຕ່ອງການຕຶກນານປະເພີນນຸ້ມຫລວງແລະກາລະເລັນຜິດາໂຂນໃນສະຖານະໂຄວິດ-19 ແລະບໍາຫາທີ່ຂອງປະເພີນໃຫ້ວັດທອນໃຫ້ສ່ວນຮ່ວມກັນໃນສະຖານະໂຄວິດ-19 ເພື່ອກັບເອກະນຸມແລະນັກທ່ອງເຖິງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃຫ້ວັດທອນໄປ

ວັດຖຸປະສົງ

ເພື່ອຕຶກນານທຳກັນທີ່ຂອງປະເພີນນຸ້ມຫລວງແລະກາລະເລັນຜິດາໂຂນ ອຳເກົດດ້ານຫ້າຍ ຈຶງຫວັດເລີຍໃນສະຖານະໂຄວິດ-19

ແນວດີດກາວິຈັຍ

ງານວິຈັຍນີ້ຜູ້ວິຈັຍໃຊ້ແນວດີດປະເພີນປະຕິບັດ ໃນກາວິເຄຣະທີ່ຂ້ອມຸລ ຮາຍລະເວີດ ດັ່ງນີ້

Eric Hobsbawm (อ้างถึงใน เอกринทร์ พึ่งประชา, 2545) กล่าวว่า

แนวคิดประเพณีประดิษฐ์ (Invented Tradition) เป็นแนวคิดที่มุ่งศึกษาและเปลี่ยนแปลงความเชื่อ พิธีกรรม คติชน ที่เรียกว่า “วัฒนธรรม” ที่มีความเด่นชัดในเชิงของการอ้างอิงต่อสังคมมาสร้างเป็นประเพณีประดิษฐ์เพื่อรับใช้สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ ที่กำลังเผชิญหน้ากับการเปลี่ยนแปลง (น. 14) ศิราพร ณ ถลา (2558) กล่าวว่า “ประเพณีประดิษฐ์เป็นประเพณีใหม่ที่มีรูปแบบ เนื้อหา หรือวัตถุประสงค์ใหม่ อาจเป็นการประยุกต์ประเพณีเดิมแล้วนำมาสร้างใหม่เพื่อนำเสนอริบทใหม่ ที่อ้างอิงจากฐานความเชื่อเดิมที่มีอยู่ ในวัฒนธรรมนั้น และมีการสร้างขึ้นอันเนื่องมาจากวิกฤติการณ์ทางการเมืองและ geopolity จากรัฐบาลชาติ เป็นต้น” (น. 368)

แนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยจะใช้ในการศึกษาเพื่อให้เข้าใจในการประกอบสร้างเป็นประเพณีภายใต้สถานการณ์โรคโควิด-19 อันเกิดจากความล้มเหลวนิมิติต่าง ๆ รวมไปถึงวิธีคิดและจุดมุ่งหมายที่ทำให้เกิดเป็นประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขน พ.ศ. 2563 อันจะเชื่อมโยงแสดงให้เห็นถึงบทบาทหน้าที่ของประเพณีต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. แหล่งข้อมูล

การวิจัยนี้ศึกษาบทบาทหน้าที่เชิงคติชนวิทยาของประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขน อำเภอต่านชัย จังหวัดเลยในสถานการณ์โรคโควิด 19 จากแหล่งข้อมูล ดังนี้

1.1 ข้อมูลลายลักษณ์ ได้แก่ เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขน อำเภอต่านชัย จังหวัดเลย

1.2 ข้อมูลมุขปาฐะ ได้แก่ ข้อมูลที่ได้จากการอကเล่าของเจ้าพิธี ผู้มีส่วนร่วมในการประกอบพิธี และผู้ที่ได้เข้าร่วมประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขน อำเภอต่านชัย จังหวัดเลย พ.ศ. 2563

1.3 ข้อมูลภาคสนาม ได้แก่ ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตและเข้าร่วมงานประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขน อำเภอต่านชัย จังหวัดเลย พ.ศ. 2563

2. วิธีการเก็บข้อมูล

2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขน อำเภอต่านชัย จังหวัดเลย และแนวคิดบทบาทหน้าที่นิยมเชิงคติชนวิทยา

2.2 สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการเจ้าพิธี ผู้มีส่วนร่วมในการประกอบพิธี และผู้ที่ได้เข้าร่วมประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขน อำเภอต่านชัย จังหวัดเลย พ.ศ. 2563

2.3 สังเกตแบบมีส่วนร่วมและเข้าร่วมประเมินบุญกลางและการละเล่นพีต้าโขน อำเภอต่านชัย จังหวัดเลย พ.ศ. 2563

2.4 รวมรวม เรียงเรียง และจัดกลุ่มข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ และข้อมูลที่ได้จากการเข้าร่วมงานประเมินบุญกลางและการละเล่นพีต้าโขนเบื้องต้นตามแนวคิดประเมินประดิษฐ์

3. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์บทบาทหน้าที่เชิงคิดชนวิทยาของประเมินบุญกลางและการละเล่นพีต้าโขน อำเภอต่านชัย จังหวัดเลยในสถานการณ์โควิด-19 ที่ได้จากการศึกษาเอกสารและข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยวิเคราะห์ ข้อมูลตามแนวคิดประเมินประดิษฐ์ ในลักษณะการเขียนเชิงพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Descriptive)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาบทบาทหน้าที่ของประเมินบุญกลางและการละเล่นพีต้าโขน อำเภอต่านชัย จังหวัดเลย ในสถานการณ์โควิด 19 ผลการศึกษา เป็นดังนี้

1. หน้าที่สะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบประเมินบุญกลางและการละเล่นพีต้าโขนแบบดั้งเดิม

ประเมินบุญกลางและการละเล่นพีต้าโขน อำเภอต่านชัย จังหวัดเลย เป็นประเมินที่จัดขึ้นในช่วงปลายเดือนมิถุนายนถึงต้นเดือนกรกฎาคมของทุกปี เป็นการรวมประเมินสำคัญของท้องถิ่นอีสานไว้ด้วยกัน ระหว่างประเมินบุญกลางหรือบุญพระ Wes ประเมินบุญบั้งไฟ และพิธีกรรมจากด้วยความเชื่อเรื่องวิญญาณบรรพบุรุษของคนอำเภอต่านชัย เนื่องจากคนในอำเภอต่านชัยเลื่อมใสหังพุทธศาสนาและครรภาระในวิญญาณบรรพบุรุษจึงได้นำพิธีกรรมดังกล่าวจัดรวมกัน อันประกอบด้วยพิธีบวงสรวง บุญบุญ บุญบุญ ฯลฯ ใจกลางงานและเจ้าแม่นางเที่ยม พิธีบายศรีสุขวัฒน์ ฯลฯ ที่มีอยู่ในพิธี มีองค์ประกอบสำคัญที่ขาดไม่ได้ คือ การเล่นพีต้าโขนที่เล่นเพื่อถวาย “เจ้านาย” นั่นคือ เจ้าพ่อ跟งานและเจ้าแม่นางเที่ยม ซึ่งเป็นวิญญาณบรรพบุรุษที่คนในอำเภอต่านชัยให้ความเคารพนับถือและครรภาระเป็นอย่างมาก เนื่องจากเชื่อว่าสามารถตอบบันดาลให้บ้านเมืองมีทั้งความอุดมสมบูรณ์หรือความมั่นคงได้ (ถาวร เชื้อบุญมี, การลีลาวดีวนนบุคคล, 29 มิถุนายน 2563) จึงถือว่าการเล่นพีต้าโขนไม่ได้เป็นเพียงการเล่นเพื่อความสนุกสนานเท่านั้น แต่เป็นพิธีกรรมการเล่นที่มาจากการเชื่อของคนในอำเภอต่านชัยที่มีความมุ่งหมายหลัก คือ เล่นเพื่อถวายวิญญาณบรรพบุรุษ คนที่เข้าร่วมในพิธีจะเป็นคนในท้องถิ่นอำเภอต่านชัยเท่านั้น โดยผู้มีบทบาทหลักในพิธี คือ เจ้าพ่อ跟งานที่จะลีลาวดีวนนบุคคล คือ นายถาวร เชื้อบุญมี เป็นผู้กำหนดวันเล่นพีต้าโขนในแต่ละปี เนื่องจากการเล่นพีต้าโขนต้องได้รับการอนุญาตจากเจ้านายก่อนเท่านั้นจึงจะเล่นได้ นอกจากนี้ ยังมีกลุ่มคนในท้องถิ่นที่มีบทบาทในพิธีกรรม คือ มีหน้าที่ช่วยกันเตรียมงาน จัดหาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในพิธี ให้กับกลุ่มเจ้าพ่อ跟งานที่ช่วยในการดำเนินการพิธีต่าง ๆ มีการปฏิบัติสืบทอดกันมาหากรุ่นสู่รุ่นจนกลายเป็นประเพณี

พ.ศ. 2531 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้กำหนดให้งานประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขนอยู่ในแผนการท่องเที่ยว ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวของอำเภอต่านชัย รวมถึงการท่องเที่ยวในจังหวัดเลยและกระตุ้นเศรษฐกิจพื้นถิ่น นับเป็นครั้งสำคัญที่ประเพณีดังเดิมจึงถูกปรับเปลี่ยน มีการปรับนัดหยาดใหญ่ในพื้นที่จากเดิมเล่นเพื่อใช้ประกอบในพิธีถวายเจ้านายอันเป็นพิธีที่เกิดจากความศรัทธาต่อวิญญาณบรรพบุรุษของคนอำเภอต่านชัย ถูกปรับเพิ่มเป็นเล่นเพื่อการแสดงให้นักท่องเที่ยวได้ชมถึงความสนุกสนานและความสวยงาม รวมถึงมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ได้แก่ พิธีเปิดงาน ขบวนแห่ผีตาโขนจากองค์กรปกครองท้องถิ่นต่าง ๆ กิจกรรมประกวดบนเวที กิจกรรมחרลอดต่าง ๆ ภายในงาน และกิจกรรมการอกร้านขายของจากการปรับเปลี่ยนรูปแบบประเพณีดังกล่าวส่งผลต่อผู้ที่มีบทบาทที่เกี่ยวข้อง โดยมีส่วนราชการได้เข้ามามีบทบาทในการจัดเตรียมงานแทนกลุ่มคนในท้องถิ่น ซึ่งลดบทบาทเพียงเป็นผู้ช่วยในการประกอบพิธีต่าง ๆ และส่วนราชการมีบทบาทประชาสัมพันธ์การจัดงาน เตรียมความพร้อมของงานในภาพรวม จัดเตรียมสถานที่ให้เพียงพร้อมที่จะบริการนักท่องเที่ยว ส่วนบทบาทของเจ้าพ่อการยังคงเดิม คือ เป็นเจ้าพิธีในพิธีกรรมต่าง ๆ ภายในงาน และเป็นผู้กำหนดวันจัดงาน หากจะต้องประสานงานและการวางแผนร่วมกันกับส่วนราชการ นอกจากนี้ ยังมีผู้ที่มีบทบาทเพิ่มขึ้น คือ ภาคเอกชนมีบทบาทอำนวยความสะดวกและสนองความต้องการให้กับนักท่องเที่ยว เช่น โรงแรม ร้านค้า ร้านอาหาร โดยการสร้างความประทับใจให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาเยือน และกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นเศรษฐกิจพื้นถิ่นซึ่งมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นในทุกปี

พ.ศ. 2563 ประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขน อำเภอต่านชัย จังหวัดเลย จัดขึ้นในวันที่ 26-28 มิถุนายน พ.ศ. 2563 ซึ่งเป็นระยะเวลาควบคุมโรคระบาด นั้นคือ โรคโควิด-19 ทำให้มีข้อจำกัดในการจัดงานเพิ่มมากขึ้นและเป็นไปตามข้อกำหนดของรัฐ ความมุ่งหมายการจัดงานจึงถูกปรับเปลี่ยนจากเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเป็นเพื่อสืบสานอนุรักษ์ประเพณีให้คงอยู่ต่อไป ผู้มีบทบาทหลักในการจัดงานจึงเป็นกลุ่มเจ้าพ่อการและกลุ่มคนในท้องถิ่น บทบาทของส่วนราชการจากมีบทบาทหลักเพื่อสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวส่วนราชการลดทอนเหลือเพียงบทบาทอำนวยความสะดวกในการประกอบพิธีต่าง ๆ เช่นเดียวกับบทบาทของภาคเอกชนและนักท่องเที่ยวลดthonไป จากเหตุที่ไม่ได้สนองกลุ่มคนดังกล่าว รูปแบบและกิจกรรมภายในงานจึงแตกต่างจากปีที่ผ่านมา คือ งดขบวนแห่ผีตาโขนจากองค์กรปกครองท้องถิ่นต่าง ๆ ในจังหวัดเลย งดพิธีเปิดงานและกิจกรรมรื่นเริงบนเวที รวมถึงดกิจกรรมการอกร้านขายของต่าง ๆ มีกำหนดการจัดงาน ดังนี้

วันแรก วันที่ 26 มิถุนายน พ.ศ. 2563

เวลา 03.00 น. พิธีบวชพราหมณ์ อุโบสถวัดโพนชัย

เวลา 04.00 น. พิธีเบิกพระอุปัचุต ณ บริเวณระหว่างลำน้ำแม่น้ำและลำน้ำศอก

เวลา 06.00 น. พิธีตักบาตรแด่พระสงฆ์ ณ วัดโพนชัย

เวลา 08.30 น. พิธีบายศรีสู่วัย เจ้าพ่อการและเจ้าแม่นางเที่ยม ณ บ้านเจ้าพ่อการ
หลังจากนั้นมีการเล่นผีตาโขนถวายเจ้านาย

เวลา 09.00 น. ขบวนเจ้าพ่อ花园 ซึ่งมีการละเล่นผีตาโขน แห่งจากบ้านเจ้าพ่อ花园ไปยังวัดโพนชัย เวียนรอบอุโบสถ 3 รอบ จากนั้นคณะเจ้าพ่อ花园 และลูกผึ้ง ลูกเทียนร่วมทำนายศรี แต่งเครื่องละเอียดเคราะห์ ณ วัดโพนชัย

วันที่สอง วันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2563

เวลา 09.00 น. พิธีแห่ต้นกัน้ำที่เทคโนโลยี จากบ้านเจ้าพ่อ花园ไปวัดโพนชัย

เวลา 15.00 น. พิธีบายศรีสู่วัญพระเวสสันดร ณ บ้านเจ้าพ่อ花园

เวลา 15.30 น. ขบวนพิธีอัญเชิญพระเวสสันดรเข้าเมือง โดยเคลื่อนขบวนจากบ้านเจ้าพ่อ花园ไปยังวัดโพนชัย แห่งรอบอุโบสถ 3 รอบ และมีการละเล่นผีตาโขน

เวลา 19.00 น. พิธีเจริญพระพุทธมนต์ ณ อุโบสถวัดโพนชัย มีการเทศน์พระมาลัยหมื่น พระมาลัยแสน

วันที่สาม วันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2563

เวลา 02.30-18.00 น. พิธีเทศน์มหาชาติ 13 กันท์ ณ อุโบสถวัดโพนชัย พิธีสวัสดิ์เดชะเคราะห์ สืบชะตาบ้านเมือง และพิธีการฉลองธรรมมาสน์หรือเทศน์ล้าธรรมมาสน์

ดังกล่าวเป็นรูปแบบของประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขน พ.ศ. 2563 ซึ่งถือเป็นประเพณีประดิษฐ์ที่เกิดขึ้นในระยะเวลาวิกฤติการณ์โรคโควิด-19 ถูกประกอบสร้างขึ้นจากเจ้าพ่อ花园และคนในท้องถิ่น อำเภอต่ามซ้ายที่ได้มีการวางแผนในการจัดประเพณีร่วมกันและได้รับความร่วมมือจากส่วนราชการอำนวย ความสะดวกในการจัดงาน ซึ่งมีการเลือกเฉพาะกิจกรรมหรือพิธีกรรมที่สำคัญในประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขน อันมาจากความเชื่อของคนในอำเภอต่ามซ้ายที่มีต่อผีบรรพบุรุษ เช่น พิธีบายศรีสู่วัญเจ้าพ่อ花园และเจ้าแม่นางเทียม การเล่นผีตาโขนถวายเจ้านาย ก่อนที่จะมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบประเพณี พ.ศ. 2531 (ถาวร เชื้อบุญมี, และประกายมาศ เชื้อบุญมี, การสืบสารส่วนบุคคล, 29 มิถุนายน 2563)

การจัดงาน พ.ศ. 2563 จึงเป็นการประกอบสร้างผ่านกระบวนการนำเสนอด้วยการออกแบบและปรับลดกิจกรรมรีนเริงลง เพื่อให้เหมาะสมเป็นไปตามมาตรการเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดโรคโควิด-19 ของกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็นการตอบสนองต่อนโยบายของรัฐ อันเป็นข้อกำหนดในการจัดงาน ที่เพิ่มขึ้นจากการจัดงานครั้งที่ผ่านมา ด้วยข้อจำกัดของรัฐซึ่งมีการนำเข้าพิธีกรรมสำคัญซึ่งของงานประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขนมาผลิตช้าภายในตัวกิจกรรมที่เกิดขึ้น โดยมีวัดคุประลังค์หลักเพื่อสืบสานและรักษาสาธารณะสำคัญของประเพณีท้องถิ่นอำเภอต่ามซ้ายให้คงอยู่ต่อไป ดังนั้น ประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขน พ.ศ. 2563 จึงสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขนก่อนช่วงปรับเปลี่ยน พ.ศ. 2531 ได้เป็นอย่างดี

2. หน้าที่แสดงถึงความกลัวและความต้องการความปลอดภัยจากโรคโควิด-19

ประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขน อำเภอต่ามซ้าย จังหวัดเลย พ.ศ. 2563 จัดภายใต้ ข้อกำหนดของรัฐที่เพิ่มขึ้นจากทุกปี อันมาจากความมุ่งหมายที่ต้องการแสดงถึงความต้องการด้านความปลอดภัย

จากสถานการณ์โรคโควิด-19 ให้กับประชาชน อีกทั้งต้องการสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยและลดความกลัวในการติดเชื้อของประชาชนในการเข้าร่วมพิธี และต้องการใช้ประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขน ซึ่งเป็นประเพณีท้องถิ่นที่จัดขึ้นเป็นประจำทุก ๆ ปี เป็นสื่อกลางรณรงค์และชี้แนวทางการป้องกันโรคระบาดให้กับผู้พบเห็น คนในชุมชน สังคม และรวมไปถึงภาพทางสื่อมวลชนในการนำเสนอข่าวในแหล่งต่าง ๆ โดยการกำหนดให้ผู้เข้าร่วมงานสวมหน้ากากอนามัยทุกคน มีการคัดกรองและวัดอุณหภูมิผู้ที่จะเข้าร่วมพิธี ซึ่งคนที่เข้าร่วมงานให้ความร่วมมือปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าวอย่างพร้อมเพรียง

หากวิเคราะห์การประกอบสร้างประเพณีในปีนี้ซึ่งเพิ่มเติมโดยการแสดงมาตรการป้องกันโรคระบาดเพิ่มเติมเข้าไปนั้น ย่อมเกิดจากความกลัวที่จะติดโรคระบาดต่อคนในชุมชนนั้นเอง จึงมีการบูรณาการสถานการณ์โรคระบาดเข้ากับประเพณีที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี เช่นประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขนนี้ ย่อมเป็นแนวทางและการแสดงให้เห็นถึงความต้องการความปลอดภัย โดยภาครัฐและคณะกรรมการผู้จัดงานเรียกร้องรณรงค์ให้คนในชุมชนและผู้เข้าร่วมพิธีป้องกันตนเองและรับผิดชอบต่อชุมชนโดยปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าว งานประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขนในปีนี้นอกจากแสดงถึงความกลัวและความต้องการความปลอดภัยจากโรคโควิด-19 ของภาครัฐและคณะกรรมการผู้จัดแล้ว ยังแสดงให้เห็นถึงความกลัวของแต่ละบุคคลที่เข้าร่วมงานซึ่งต้องการความปลอดภัยจากคนรอบข้าง ชุมชน สังคม จึงแสดงให้เห็นถึงการร่วมมือกันรักษาและสร้างสรรค์ประเพณีขึ้นตามสภาพการณ์โรคระบาดนี้ ทั้งนี้มีมูลเหตุพื้นฐานจากความกลัวและความต้องการความปลอดภัยจากโรคโควิด-19 ของตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศไทย

3. หน้าที่ทำให้เกิดการยอมรับแบบแผนแนวปฏิบัติของสังคม

ประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขน อำเภอต่านชัย จังหวัดเลย เป็นประเพณีสำคัญของอำเภอต่านชัย มีการจัดมาอย่างต่อเนื่องทุกปีตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน แต่ไม่มีหลักฐานบันทึกไว้ชัดเจนว่าเริ่มมีประเพณีตั้งแต่เมื่อใด ซึ่งประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขนจะจัดขึ้นในระหว่างปลายเดือนเจ็ดและต้นเดือนแปดของทุกปี ซึ่งกำหนดการจัดงานทุกปีจะไม่ได้กำหนดจากภาครัฐหรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น แต่จะกำหนดโดยเจ้าพ่อ跟着ที่จะเข้าทรงหมายถวาร เชื้อบุญมี กำหนดวันจัดงาน เมื่อทราบวันจัดงานแล้วจึงจะเป็นหน้าที่ของคนในท้องถิ่นร่วมกันประชุมหารือเพื่อเตรียมงาน (ถวาร เชื้อบุญมี, การลือสารล่วงบุคคล, 29 มิถุนายน 2563) ซึ่งทุกกิจกรรมในงานจะต้องผ่านความเห็นชอบจากเจ้าพ่อ跟着จึงจะดำเนินการได้

การจัดงานประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขน พ.ศ. 2563 แม้ว่าต้องจัดงานภายใต้มาตรการเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดโรคโควิด-19 แต่ทุกกิจกรรมภายในงานต้องเป็นไปตามขั้นตอนแผนของการจัดงานประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขนทุกประการ รวมถึงกำหนดวันจัดงาน ซึ่งจะกำหนดโดยเจ้าพ่อ跟着เท่านั้น กระบวนการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ก็ต้องเป็นไปตามมาตรการควบคุมโรคที่รัฐกำหนดด้วย เช่น ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมหรือพิธีต่าง ๆ ต้องสวมหน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้า ซึ่งผู้ที่เข้าร่วมประเพณียอมรับและให้ความร่วมมือปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าว ประกอบกับความกลัวและความต้องการความปลอดภัยจากการแพร่เชื้อของโรคโควิด-19 การจัดงานในสถานการณ์โควิด-19 จึงเป็นกรอบให้กับผู้ร่วมพิธีปฏิบัติเพื่อให้อยู่

ร่วมกันอย่างปลดภัย จากการจัดงานประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขนในภาวะสถานการณ์โรคโควิด-19 สะท้อนให้เห็นการยอมรับแบบแแนวปฏิบัติของสังคม ด้านเจ้าพ่อ跟และชาวบ้าน มีการยอมรับและได้ปฏิบัติตามมาตรการควบคุมโรค รวมหน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัยขณะประกอบพิธีหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ภาครัฐยังยอมให้เจ้าพ่อ跟กำหนดวันจัดงานดังเช่นที่เคยปฏิบัติตามทุกปี ทั้งนี้เพื่อที่จะสืบสานและรักษาประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขน ซึ่งถือเป็นประเพณีเก่าแก่กับอำเภอต่านชัยให้คงอยู่สืบไป

ภาพที่ 1 ขบวนเจ้าพ่อ跟 พ.ศ. 2563

4. หน้าที่ให้ความเพลินเพลินและให้กำลังใจแก่ผู้ร่วมงาน

ประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขน อำเภอต่านชัย จังหวัดเลย พ.ศ. 2563 จัดขึ้นเพื่อลีบหอด และรักษาวัฒนธรรมประเพณีโดยไม่ได้เน้นการส่งเสริมการท่องเที่ยว หลายกิจกรรมที่เป็นกิจกรรมรื่นเริงถูกยกเลิกไป รวมถึงการออกร้านต่าง ๆ เนื่องจากต้องจัดตามมาตรการการป้องกันและควบคุมโรค กระนั้น ก็ยังมีกิจกรรมที่ถือว่าเป็นกิจกรรมที่ทำให้สามารถคลายความเครียดได้ นั่นก็คือ การละเล่นผีตาโขน

การละเล่นผีตาโขน พ.ศ. 2563 จะเล่นตามประเพณีดั้งเดิม คือ เล่นเพื่อถวายเจ้านายในงานวันแรก และเล่นเพื่อแห่พระเวสสันดรเข้าเมืองในวันที่ล่องของงาน ไม่มีขบวนรถแห่ ลักษณะการเล่นผีตาโขนเป็นการเดินหรือเรียกว่า การเชิ้งประกอบดนตรี ในปีนี้ไม่มีการจ้างวงดนตรีมาบรรเลง มีเฉพาะการเล่นดนตรีของคนในท้องถิ่น ซึ่งประกอบไปด้วย กลอง ฆิ้ง และฆบ ถือว่าเป็นเครื่องดนตรีที่หาได้ในท้องถิ่น บรรยายกาศจึงเป็นไปด้วยความเรียบง่าย ผู้คนที่เล่นผีตาโขนจะเดินกันอย่างสนุกสนาน ในลักษณะໂຫຍກเหยก ขยายตัว ส่ายสะโพก โดยขาดและโยกเอวไปมา โดยไม่มีความพยายาม เนื่องจากการเล่นผีตาโขนจะต้องสวมหน้ากากผีตาโขนและชุดผีตาโขน ทำให้ผู้อื่นไม่สามารถรับรู้ได้ว่าคนที่เล่นผีตาโขนเป็นผู้ใด ผู้เล่นผีตาโขนจึงแสดงออกได้อย่างเต็มที่ ซึ่งมีทุกเพศทุกวัย ในปีนี้ผู้เล่นผีตาโขนส่วนใหญ่จะเป็นคนอำเภอต่านชัย และส่วนใหญ่เป็นการเล่นเพื่อลีบหอด ประเพณี จำนวนคนเล่นผีตาโขนน้อยลงกว่าปีที่ผ่านมาเป็นอย่างมาก จะมีนักท่องเที่ยวเล่นผีตาโขนประมาณอยู่ส่วนน้อย ฉะนั้น ในประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขน อำเภอต่านชัย จังหวัดเลย พ.ศ. 2563 ยังคง

ให้ความสนุกเพลิดเพลินแก่คนในท้องถิ่น หากเป็นความสนุกจากความสนุกเพลิดเพลินจะเกิดในการละเล่นผีตาโขนเพียงกิจกรรมเดียว ไม่มีความเพลิดเพลินจากกิจกรรมอื่น เนื่องจากมีการดึงกิจกรรมรื่นเริงหลายอย่าง เช่น กิจกรรมรื่นเริงบนเวที มหาสงฆ์ช่วงกลางคืน

แม้ว่าความสนุกเพลิดเพลินของงานประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขน อำเภอต่านชัย จังหวัดเลย พ.ศ. 2563 จะเกิดในการละเล่นผีตาโขนเพียงกิจกรรมเดียว แต่ในปีนี้มีลิสต์ที่ให้กำลังใจคนในท้องถิ่น และผู้พับเห็นเพิ่มขึ้น นั่นก็คือ ข้อความ “สู้โควิด 19” ที่ซ่างได้ตกแต่งเขียนลงบนตัวผีตาโขนใหญ่ช่วย อันเกิดจากการสร้างสรรค์ของช่างที่นำวิถีการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมาบูรณาการกับวิถีการตกแต่งที่เคยทำมาก่อน ซึ่งมีการแห่ตั้งแต่บ้านเจ้าพ่อ跟着จนถึงวัดโพนชัย ถือว่าเป็นข้อความที่ให้กำลังใจผู้คนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ดังนั้น ประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขน พ.ศ. 2563 ที่จัดภายใต้สถานการณ์โควิด-19 ทำให้ซ่างได้ปรับวิถีการตกแต่งชุดผีตาโขนใหญ่ไปตามเป็นวิถีการณ์ที่เกิดขึ้น ทำให้งานในปีนี้มีบทบาทหน้าที่เพิ่มขึ้น คือ มีหน้าที่ในการให้กำลังใจคนในท้องถิ่นตามสถานการณ์บ้านเมืองที่คุณในท้องถิ่นกำลังเผชิญอยู่

ภาพที่ 2 การแห่ผีตาโขน พ.ศ. 2563

5. หน้าที่สืบทอดและให้การศึกษาการทำเครื่องแต่งกายผีตาโขนกับคนรุ่นหลัง

ประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขน อำเภอต่านชัย จังหวัดเลย มีกิจกรรมที่สำคัญที่ต้องปฏิบัติคือ การละเล่นผีตาโขน แม้ว่าในงาน พ.ศ. 2563 จะจัดงานภายใต้มาตรการเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดโรคโควิด-19 แต่การละเล่นผีตาโขนก็ยังคงอยู่ดังที่เคยมีมาตั้งแต่แรกเริ่ม แม้ว่าการละเล่นผีตาโขน พ.ศ. 2563 จะเล่นเพื่อประกอบพิธีถวายเจ้านายตามประเพณีเท่านั้น แต่ก็ยังคงรักษาแบบแผนที่เคยปฏิบัติไว้อย่างครบทั่ว นั่นก็คือ การเล่นผีตาโขนน้อยและผีตาโขนใหญ่ ทั้งผีตาโขนน้อยและผีตาโขนใหญ่ต้องมีการเตรียมเครื่องแต่งกาย ดังนี้

2.1) ผีตาโขนน้อยหรือผีตาโขนเล็ก

ผีตาโขนน้อย การเล่นผู้เล่นจะเล่นได้ทุกเพศทุกวัย ชั่ง พ.ศ. 2563 ผู้เล่นส่วนใหญ่จะเป็น

ชาวอำเภอต่านชัย ซึ่งเป็นคนในท้องถิ่นโดยแท้ โดยก่อนเล่นจะต้องมีการเตรียมเครื่องแต่งกายผีตาโขน ได้แก่ หน้ากากผีตาโขน และชุดผีตาโขน โดยเฉพาะหน้ากากผีตาโขนนั้นต้องใช้เวลา準備โดยประมาณ 15 วัน โดยทำจากหัวดื่มน้ำข้าวเหนียวที่ใช้แล้วหมายทำเป็นหัวส่วนบน เย็บเข้ากับโคนกานทางมะพร้าวแห้งเป็นส่วนของหน้า และตกแต่งตา ปากด้วยสีต่าง ๆ ที่ไม่ฉุกเฉียด (กฤษฎาภรณ์ อุ่นไพร, การสืบสารส่วนบุคคล, 30 มิถุนายน 2563) ซึ่งการทำหน้ากากผีตาโขนน้อยในปีนี้ ส่วนใหญ่คุณที่เล่นผีตาโขนจะทำเอง มีการรวมกลุ่มทำ โดยที่ไม่มีการเช่าหรือซื้อ เนื่องจากในงานไม่มีการประกวดหน้ากากผีตาโขน เช่นปีที่ผ่านมา การทำหน้ากากผีตาโขนน้อยรวมถึงการจัดเตรียมเครื่องแต่งกายจะเป็นไปด้วยความเรียบง่าย ซึ่งเป็นเครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิม จะนั้น การละเล่นผีตาโขนน้อยภายใต้มาตรการเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดโรคโควิด-19 ทำให้ชาวบ้านได้หวนจัดเตรียมเครื่องแต่งกายผีตาโขนน้อยแบบดั้งเดิม โดยที่สามารถทำได้ทุกวัย แม้แต่เด็กก็สามารถทำได้ เนื่องจากไม่ได้คำนึงถึงความสวยงามมากนัก ซึ่งจะแตกต่างจากการทำเครื่องแต่งกายผีตาโขนน้อยที่ผ่านมาที่ผู้ทำจะต้องเป็นช่างที่มีฝีมือเท่านั้น การกระทำเช่นนี้ถือว่าเป็นการอนุรักษ์และสืบทอดเครื่องแต่งกายผีตาโขนน้อยแบบดั้งเดิมให้คงอยู่และให้คนรุ่นหลังได้เห็นต่อไป

ภาพที่ 3 ผีตาโขนน้อยในการละเล่นผีตาโขน พ.ศ. 2563

2.2) ผีตาโขนใหญ่

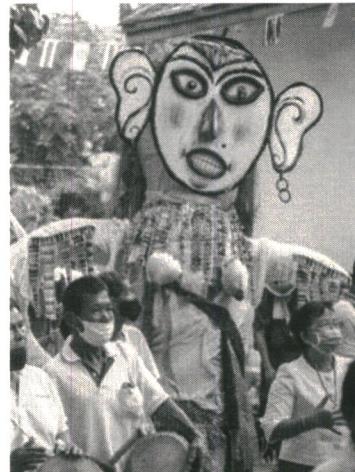
ผีตาโขนใหญ่ เป็นหุ่นผีตาโขนขนาดใหญ่ที่ผู้เล่นต้องเข้าไปอยู่ข้างใน ซึ่งจะมีสองตน คือ เป็นรูปชายและเป็นรูปหญิง การละเล่นผีตาโขน พ.ศ. 2563 ยังคงมีผีตาโขนใหญ่ทั้งสองตน การทำผีตาโขนใหญ่จะทำขึ้นได้โดยช่างชาวบ้านอำเภอต่านชัยเพียงครู่กุลเดียวเท่านั้น ซึ่งมีการสืบทอดการทำมาหลายชั่วอายุ โดยมีนาายเกี้ยว เนตรพง เป็นผู้สร้างคนแรก ปัจจุบันช่างที่ทำ คือ นายอุทิศ หมื่นสม ซึ่งในการทำผีตาโขนใหญ่จะมีข้อปฏิบัติในการทำอย่างเคร่งครัด เช่น ก่อนทำจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้านาย ที่เชื่อว่าเป็นวิญญาณบรรพบุรุษ เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจะต้องทำภายในบริเวณบ้านตนของเท่านั้น ห้ามมิให้กระทำในบริเวณอื่น ซึ่งสามารถ

มีคนช่วยทำได้ และเมื่อผู้ใดทำแล้วจะต้องกระทำติดต่อกันเป็นเวลา 3 ปี จึงจะเปลี่ยนให้ผู้อื่นทำได้ มิเช่นนั้น จะเจ็บป่วยและเกิดอันตรายขึ้นต่อตนเอง (อุทิศ หมื่นสม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 30 มิถุนายน 2563) ซึ่งในการทำผีตาโขนใหญ่จะใช้ไม้ไผ่สาบเป็นโครงเมื่อคนแต่งมีขนาดใหญ่และใช้ผ้าขนาดใหญ่ห่อหุ้มโครง ตกแต่งด้วยลีลาและเศษผ้าสวยงาม มีการทำสัญลักษณ์แสดงเพศชายและเพศหญิงอย่างชัดเจน ใช้มืออัดทำเป็นหนาตากแต่งตาและปากด้วยสีอย่างเรียบง่าย จะเห็นได้ว่าผีตาโขนใหญ่ทำขึ้นอย่างเรียบง่ายและใช้วัสดุที่หาได้ในห้องถิน และการทำผีตาโขนใหญ่จะต้องมีข้อปฏิบัติสำคัญ คือ จะต้องเป็นช่างพึ่งในตระกูลเดียวกัน ดังนั้น จึงต้องมีการสืบทอดการทำผีตาโขนใหญ่โดยจะต้องสอนวิธีการทำและข้อปฏิบัติให้คนรุ่นหลังในตระกูลทราบ เพื่อที่ลูกหลานในตระกูลได้ประพฤติปฏิบัติให้ถูกต้องและไม่ขัดกับการทำผีตาโขนใหญ่ เพื่อเป็นสิริมงคลแก่ตระกูลต่อไป

ข้างต้นการทำเครื่องแต่งกายผีตาโขนน้อยและผีตาโขนใหญ่ในประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขน พ.ศ. 2563 ทำให้คนในห้องถินอำเภอดำเนินชัยได้เรียนรู้การทำเครื่องแต่งกายผีตาโขนแบบดั้งเดิม ซึ่งในการทำเครื่องแต่งกายผีตาโขนน้อย ทุกคนสามารถมีส่วนร่วมในการทำได้แม้กระทั่งเด็ก เนื่องจากไม่มีข้อจำกัดหรือต้องคำนึงถึงความสวยงามประณีตดังเช่นปีที่ผ่านมา ส่วนผีตาโขนใหญ่แม้จะมีข้อจำกัดในการทำที่ต้องเป็นคนในตระกูลทำ ซึ่งเป็นการเรียนรู้จากลูกหลานในตระกูลรุ่นสู่รุ่น จะเห็นได้ว่าภายใต้ข้อจำกัดในการจัดงานประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขนในสถานการณ์โรคโควิด-19 มีบทบาทหน้าที่สืบทอดและให้การศึกษาการทำเครื่องแต่งกายผีตาโขนกับคนรุ่นหลังเพิ่มมากขึ้น

ภาพที่ 4 ผีตาโขนใหญ่ช่วยในการละเล่น
ผีตาโขน พ.ศ. 2563

ภาพที่ 5 ผีตาโขนใหญ่ช่วยในการละเล่น
ผีตาโขน พ.ศ. 2563

สรุปและอภิปรายผล

ผลการศึกษาบทหน้าที่ของประเพณีบุญหลวงและการละเล่นพื้ต้าโนน อำเภอต่านชัย จังหวัดเลย ในสถานการณ์โรคโควิด 19 ปรากฏทั้งล้วน 5 ประการ

ประการแรก ได้แก่ หน้าที่สะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบประเพณีบุญหลวงและการละเล่นพื้ต้าโนนแบบดั้งเดิม เนื่องจากมีการประกอบสร้างประเพณีภายใต้เงื่อนไขในการจัดงานโดยต้องเป็นไปตามมาตรการเฝ้าระวังป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดโรคโควิด-19 ความมุ่งหมายปรับจากเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจเป็นเพื่อสืบสานประเพณีให้คงอยู่ จึงทำให้กิจกรรมปรับเปลี่ยนไป อาทิ การละเล่นพื้ต้าโนนที่เล่นเพื่อประกอบพิธีถวายเจ้านายตามประเพณี เท่านั้น ไม่มีขบวนรถแห่พื้ต้าโนนเพื่อให้นักท่องเที่ยวรับชม ไม่มีการขายลินค้าของร้านต่าง ๆ จึงทำให้รูปแบบของการจัดงาน พ.ศ. 2563 ปรับเปลี่ยนเหลือกับการจัดงานก่อนที่จะมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเกิดขึ้น

ประการที่สอง จัดภายใต้ข้อกำหนดของรัฐที่เพิ่มขึ้นจากทุกปี อันมาจากความมุ่งหมายที่ต้องการแสดงถึงความต้องการด้านความปลอดภัยจากสถานการณ์โรคโควิด-19 ให้กับประชาชน ซึ่งผู้เข้าร่วมงานปฏิบัติตามข้อกำหนดเป็นอย่างดี ทั้งนี้มีมูลเหตุพื้นฐานจากความกลัวและความต้องการความปลอดภัยจากโรคโควิด-19 ของตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

ประการที่สาม ได้แก่ หน้าที่ทำให้เกิดการยอมรับแบบแผนแนวปฏิบัติของสังคม ในการจัดงานประเพณีบุญหลวงและการละเล่นพื้ต้าโนนในสถานการณ์โรคโควิด-19 เกิดขึ้นได้ เนื่องจากทุกฝ่ายยอมรับแบบแผนแนวปฏิบัติซึ่งกันและกัน กล่าวคือ เจ้าพ่อการและชาวบ้านมีการยอมรับและได้ปฏิบัติตามมาตรการควบคุมโรค รวมหน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัยขณะประกอบพิธีหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ส่วนภาครัฐยินยอมให้เจ้าพ่อการ กำหนดวันจัดงานดังเช่นที่เคยปฏิบัติตามๆกัน เนื่องจากทั้งสองฝ่ายมีเป้าประสงค์เดียวกัน คือ เพื่อที่จะสืบสานและรักษาประเพณีบุญหลวงและการละเล่นพื้ต้าโนน ซึ่งถือเป็นประเพณีเก่าแก่คู่กับอำเภอต่านชัยให้คงอยู่สืบไป และแสดงให้เห็นว่าการคงอยู่ของวัฒนธรรมประเพณีสำคัญอย่างยิ่ง จนทำให้เกิดการยอมรับแบบแผนแนวปฏิบัติของสังคมขึ้น

ประการที่สี่ ได้แก่ หน้าที่ให้ความเพลิดเพลินและให้กำลังใจแก่ผู้ร่วมงาน การจัดงานประเพณีบุญหลวง และการละเล่นพื้ต้าโนน พ.ศ. 2563 แม้ว่าต้องจัดงานภายใต้มาตรการเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดโรคโควิด-19 แต่ก็ยังมีกิจกรรมที่ทำให้เกิดความสนุกเพลิดเพลิน คือ การละเล่นพื้ต้าโนน และในปีนี้ มีสิ่งที่ให้กำลังใจคนในท้องถิ่นและผู้พูนเห็นเพิ่มขึ้น นั่นคือ ข้อความ “สู้โควิด 19” ที่ช่างได้ตกแต่งเขียนลงบนตัวพื้ต้าโนนใหญ่ช้าย ถือว่าเป็นข้อความที่ให้กำลังใจผู้คนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้เป็นอย่างดี

ประการที่ห้า ได้แก่ หน้าที่สืบทอดและให้การศึกษาการทำเครื่องแต่งกายพื้ต้าโนนกับคนรุ่นหลัง พื้ต้าโนน ในประเพณีบุญหลวงและการละเล่นพื้ต้าโนนมี 2 ประเภท ได้แก่ พื้ต้าโนนเล็กหรือพื้ต้าโนน้อยและพื้ต้าโนนใหญ่ โดยที่ผู้ที่ทำเครื่องแต่งกายพื้ต้าโนน้อยจะเป็นบุคคลใดหรือเพศใดก็ได้ ซึ่ง พ.ศ. 2563 จะไม่มีการประกวดเครื่องแต่งกายพื้ต้าโนน ฉะนั้น การทำเครื่องแต่งกายพื้ต้าโนน้อยจึงเป็นไปด้วยความเรียบง่ายแบบชาวบ้านและ

มีการรวมกลุ่มกันทำ ทำให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ส่วนการทำผ้าตากโซนใหญ่ ผู้ที่ทำต้องเป็นคนในตระกูลเดียวกันเท่านั้น การทำผ้าตากโซนใหญ่จึงเป็นลักษณะการสืบทอดรุ่นต่อรุ่น ถึงการทำผ้าตากโซนทั้งสองประเภทจะมีเงื่อนไขแตกต่างกัน แต่การทำเครื่องแต่งกายผ้าตากโซนทั้งสองประเภทก็เป็นการสืบทอดและศึกษาต่อกันมา

จากการศึกษาข้างต้น บทบาทหน้าที่ทั้งห้าประการสะท้อนให้เห็นถึงความลับพันธ์ของวิกฤติการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ที่ล้วนล้วนรูปแบบประเพณีและบทบาทหน้าที่ของประเพณี ซึ่งงานนุญหลวงและการละเล่นผ้าตากโซน พ.ศ. 2563 ถือว่าเป็นการจัดงานในบริบทใหม่ช่วงสถานการณ์โควิด-19 ทำให้ความมุ่งหมายการจัดงานจึงถูกปรับเปลี่ยนจากเพื่อการต้อนรับแขกชาวต่างด้าว ให้เป็นการสืบทอดภูมิปัญญาและภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับผู้ที่ไม่ได้สัมผัสถึงกลุ่มคนดังกล่าว รูปแบบและกิจกรรมภายในงานจึงแตกต่างไปจากเดิม ซึ่งมีการประกอบสร้างขึ้นจากกลุ่มเจ้าพ่อภูมิปัญญาและคนในท้องถิ่นอำเภอต่าชัย ภายใต้กรอบข้อกำหนดของรัฐ โดยมีการเลือกสรรเฉพาะกิจกรรมสำคัญในงานมาผลิตเข้าชิงอังอิงจากประเพณีที่เคยจัดมา โดยตัดกิจกรรมรีบเริ่มที่มีการเพิ่มเข้ามาใน พ.ศ. 2531 ออก ทำให้รูปแบบงานปรับเปลี่ยนไปจากปีที่ผ่านมา สอดคล้องกับแนวคิดประเพณีประดิษฐ์ (Invented Tradition) ของ Eric Hobsbawm (อ้างถึงในเอกสารนี้ พ.ศ. 2545) ที่ประกอบสร้างโดยการผลิตเข้าพิธีกรรมที่เคยมีมาก่อนกระนั้นงานในปีนี้ ยังคงรักษาขนบและอัตลักษณ์ที่สำคัญของประเพณีนุญหลวงและการละเล่นผ้าตากโซนไว้ครบถ้วน ยังคงมีการนำเสนออย่างจริงจัง โดยมีความศรัทธาของคนในท้องถิ่นอำเภอต่าชัยเป็นสิ่งขับเคลื่อนภายใต้ข้อกำหนดของรัฐคุณในท้องถิ่นยอมรับและให้ความร่วมมือปฏิบัติตาม ซึ่งมีนัยยะจากความกลัวและการต้องการความปลอดภัยในช่วงวิกฤติให้ตนเอง และป้องกันการแพร่ระบาดของโรคในชุมชน และมีวัตถุประสงค์สำคัญ คือ เพื่อที่จะอนุรักษ์และสืบสานประเพณีนุญหลวงและการละเล่นผ้าตากโซนให้คงอยู่ต่อไป ดังนั้น ประเพณีนุญหลวงและการละเล่นผ้าตากโซน พ.ศ. 2563 ภายใต้ข้อจำกัดการจัดงานตามมาตรการเฝ้าระวังป้องกันและความคุ้มการแพร่ระบาดโควิด-19 จึงมีบทบาทหน้าที่สำคัญที่ทำให้คนรุ่นหลังได้มีโอกาสเห็นและเรียนรู้กับประเพณีนุญหลวงและการละเล่นผ้าตากโซนแบบเดิมก่อนที่จะมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบที่มีการสืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคน

บรรณานุกรม

- กระทรวงสาธารณสุข. (2563). คู่มือการปฏิบัติตามมาตรการผ่อนปรนกิจกรรมและกิจกรรมเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโควิด-19 สำหรับประเภทกิจกรรมและกิจกรรม กลุ่มที่ 1. กรุงเทพฯ: อักษรกราฟฟิค แอนด์ ดีไซน์.
- ชาลินี บริราษ. (2563, สิงหาคม). อ. ต่าชัย จ.เลย เทศกาลผ้าตากโซน ผ้าไทยที่ดังไกลถึงเวทีโลก. *นิตยสาร Creative Thailand*, 11(6), 24-27.
- ไทยโรจน์ พวงมณี. (2554). การศึกษาอัตลักษณ์ประเพณีผ้าตากโซน ประเพณีผีชนน้ำ และประเพณีแห่ต้นดอกไม้: การออกแบบสร้างสรรค์ชุดการแสดงสำหรับการนำเสนอภาพลักษณ์การท่องเที่ยวจังหวัดเลย (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: กระทรวงวัฒนธรรม, กรมส่งเสริมวัฒนธรรม.
- ศิริพร ณ ถลาง. (2558). ประเพณีสร้างสรรค์ในสังคมไทยร่วมสมัย. กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาลิวินธร.

คุณย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019. (2563). ข้อมูลสถานการณ์การติดเชื้อ COVID-19. สืบค้นเมื่อ 6 มกราคม 2564, จาก <http://www.moicovid.com/06/01/2021/uncategorized/2362/>

เอกринทร พึงประชา. (2545). พระราหู: “ประเพณีประดิษฐ์” แห่งวัดศรีมหาทอง. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.

เอกринทร พึงประชา. (2548). ผีตาโขน นิยามและความหมายเบื้องหลังหน้ากาก. วารสารดำเนินการวิชาการมหาวิทยาลัยศิลปากร, 4(1), 110-119.